

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Ústav pro dějiny umění
Akademický rok 2019–2020
Bakalářská práce

Kateřina Pencová
Československý filmový plakát v kontextu nové vlny

Posudek školitelky

Bakalářská práce Kateřiny Pencové patří k mezioborovým tématům, která se v posledních letech objevují stále častěji a která umožňují účelně využít při analýze a hodnocení příslušných artefaktů nové úhly pohledu. V případě předkládaná práce jde o syntetický pohled na jeden, ovšem velmi důležitý, segment českého výtvarného plakátu a fenomén nové české filmové vlny šedesátých let.

Kateřina Pencová člení text do tří základních kapitol. Dvě z nich lze považovat za kontextuální uvedení problematiky českého filmu šedesátých let a v něm především speciálně nástupu nové vlny. Zde se autorka zabývá jak společenskokulturní situací, tak poetikou nové vlny, která bude pro její další úvahy mít klíčový význam. V druhé kapitole se soustřeďuje na širší rámec českého plakátu přelomu padesátých a šedesátých let, a opět ji zajímají jak výtvarná východiska a estetická proměna českého plakátu v dané době, tak otázky spjaté s organizačním zázemím zadávání plakátů, s propagací československého filmu, s jeho postavením na mezinárodní scéně.

Třetí kapitola je souborem pečlivě vybraných jedenácti případových studií, v nichž se setkává kvalita filmového díla s autorským přístupem výtvarného umělce, jemuž bylo vytvoření plakátu zadáno. Kateřina Pencová dala této struktuře přednost před souborem autorských medailonů výtvarných umělců, kteří se plakátové tvorbě vztažené k filmu věnovali. Pokládám toto řešení za účelné, neboť v případě filmu a jeho plakátu je nutno neustále zvažovat tvůrčí aspekty filmaře a výtvarníka, posuzovat vždy individuálně, zda v plakátu rezonuje poetika filmu, zda vklad výtvarného umělce je důstojným protihráčem, resp. interpretem filmového díla.

Medailony jsou vytvořeny na základě dlouhého zvažování výběru vhodných prací, analýzy jazyka plakátu a jazyka filmové řeči, a se znalostí obsáhlé odborné literatury. V jistém smyslu zároveň vytvářejí časovou osu vztahující se k dynamickému filmovému a výtvarnému prostředí šedesátých let. Domnívám se, že se autorce podařilo syntetickou povahu, která z filmového plakátu činí dílo na hranici oborů, vystihnout, a že se jí zároveň podařilo na konkrétních případech prokázat, že také český filmový plakát měl svůj podíl na úspěchu nové vlny, neboť dokázal nekonvenční filmové sdělení tlumočit a osobitě rozvinout.

Bakalářskou práci Kateřiny Pencové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm výborně.

